UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Index Baldi Pervsini. I. V. D. In prælectiones in totum Codicem Iustinianeum locupletißimus

... In Qvartvm Et Qvintvm Codicis Libr. Praelectiones / Additionibvs Philippi Decii ...

Baldus

Lugduni, M.D.LXI.

Ne fideiussores vel mandatores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-95990

Visual Library

Bal. in l. pen. §. fi. ff. sol. mat. in l. nō hoc. C. vnde cog. ⁊ in l. cum in anti quiorib⁹. C. de iu re delib. An. B.

a ¶ L. si preterit⁹. Respōdeo. q̄ ibi dato q̄ filius nō soluerit, nō incur rebat moraz, etiā absq̄ eo q̄ ipse pbauerit testm̄: q̄ filio cōpetebat a bon. poss. de qua poterat cōtra heredē agentem ad debitū excipere p quā oppositionē apparebat heredi nō competere ius agendi: ⁊ hereditatez debere rupto testamēto ad filiuz pertinere. ⁊ hoc est q̄d dixit text. in versi. si heredem.

b ¶ Soluto matrimonio. ¶ Vide bal. in l. 1. de ser. pignora mam.

c ¶ Vergit. Cōtra tenet Bart. in l. si constante §. quoties. ff. sol. mat.

d ¶ Renūtiari. Facit glos. no. in c. oi lecto. extra de preb. quedicit quod vbi est decretū an nullatiuū, nō pōt renūciari, etiā de cōsensu partiū. ⁊ vide hic quod dixi post Bart.

e ¶ Bonis. ad hāc l. vide Bar. in l. si cōstante. in. §. q̄. tiū. q. prin. ff. solu. matrimo.

f ¶ Protectionē. Quid aūt si qs se submittat protectioni alterⁿ⁹. vide Cy. ⁊ Bal. in. l. j. ad fin. si quacunq̄. pre. pot. §. ⁊ his adde Bal. in auf. habita in ver. ter tio no. §. ne fi. pro pa. ⁊ de illo ℵ. protectio. vide Bar. in l. j. j. de excom. munc. lib. x.

dotē non restituendo, intelligatur adire noīe filiorum do. Bar. dicit q̄ si diu retinuit, intelligit adiisse per. l. si peculium. §. sicut. ff. de pecu. le. vbi dicitur q̄ ille qui nō soluit. videtur habere animum non soluendi: sed ex isto animo inducit aditio, ergo ꝛc. ¶ Illi dicunt contrarium: quia ista mens est in corde retenta, q̄ non accommodatur actionibus hominū. Itē quia aditio hereditatis requirit actuz verbo, vel facto hic autem simpliciter nihil gestū est a patre pro hoc induco simile, si filius preteritus, cui est relicta liberatio a debito paterno, opponit de ipsa liberatione, videt agnoscere: secus si non excipiat: sed taceat, ⁊ non soluat: vt. ff. de cōtra tabu. l. si preteritus.[a] Hec pars videtur vera: quia nihil agere, est non ens: ⁊ ideo non includit aditionem hereditatis. not. istud.

¶ Lex sexta.

Si circumscripta.

In dote agitur aduersus decipientem. h. d.

¶ Lex septima.

Filie pecuniam.

Pater non potest adimere filie dotem. h. d. sed peculium sic.

¶ Lex octaua.

Hec maritus.

Diuiniori fortuna mariti facit q̄d potest denuo conueniri ad residuum dotis. hoc dicit.

¶ Lex nona.

Dotis actione.

Soluto matrimonio[b] dominiū rei dotalis reuertit ad mulierem ipso iure sed non possessio, ⁊ ideo non potest ingredi eā sine iudicis authoritate. h. d. Hanc. l. multum not. Jacob. de Are. in. l. i. §. nunciatio. de ope. no. nun. ibi vide. ⁊ facit ad not. ff. pro socio. l. si fratres. §. idem respondit. arg. cōtra. ff. de prec. l. si adoptauero. Sol. ibi loquitur de possessione que queritur per mediam personam, hic de immediata possessione. Et adde q̄d dixi. in l. si seruus. §. quod cum eo.

¶ Lex decima.

Si socero.

Socer qui recepit dotē pro filio tenetur eam restituere. h. d.

¶ Lex vndecima.

Si constāte.

Qd si mulier superuiuit, refectio dotis debet ei fieri integraliter. h. d.

¶ Si constante matrimonio dos soluta fuerit. Tit. xix.

¶ Lex vnica.

Si constāte.

Vide ista. l. q̄d dixi. §. ad velleianū. l. iubemus. ⁊ adde quod no. ff. solut. matr. l. ij. ⁊ l. quāuis. vbi declaratur quomodo hec lex debeat intelligi.

¶ De fideiussores vel mandatores dotium dentur. Tit. xx.

¶ Lex prima.

Iue ex iure.

Satisdatio p dote conseruanda non debet dari: ⁊ si est data, non tenet. h. d.

¶ Lex secunda.

Generali diffinitione.

¶ In text. ibi, exigendum. ab inuito nec sponte etiam dandum. Et ideo si vir c vergit[c] ad inopiam, non prospicitur mulieri satisdatione: sed dotis recuperatione: q̄ satisdatio interdicta est: vt. §. de iure dot. l. vbi adhuc. duo tamen rei debendi constituī insolidū in dote a principio possunt. vt ibi no. ⁊ est expressum. in. l. fin. §. de do. cau. non nume. duo autem rei stipulandi. vtruz in dote possint fieri habes. ff. de duo. reis. l. si id quod ego. ¶ Ex predictis apparet, vtruz possint dari accessoriē ex promissores, vel principales. Item ⁊ an possint cōstituī plures rei debendi insolidū. ¶ Et adde quod dicit gl. q̄d huic. d l. non potest renuntiari[d]: q̄ est prohibitoria, ⁊ annullatoria. Aliqui dicunt q̄ non pōt dari fideiussor: pro dote conseruanda: sed bene pōtest dari pro dote restituenda, verisimile est quod maritus cōseruet potius, quaz deuastet, ⁊ ideo mulier iuris fictione nō videtur agere fideiuss. pro dote conseruanda. Item sufficit ei remediū iuris quod habet per. l. si cum dotem. §. si vero dotem. ff. solu. matri.

¶ Rerum amotarum. Titu. xxj.

¶ Lex prima.

Compensationis.

¶ Habuistis. §. de cōpen. l. nec ⁊. ⁊ not. hic ⁊ ibi de natura reconuentionis. ⁊ ibi fuit summata.

¶ Lex secunda.

Iudicij.

Actio rerum amotarum nō cōpetit nisi solu. matri. h. d.

¶ Lex tertia.

De rebus.

Successores mulieris tenentur actione rerum amotarum quatenus ad eos peruenit. hoc dicit.

¶ De pro dote mulieris bona quondam mariti addicantur. Titulus. xxij.

¶ Lex vnica.

Vxori.

In tex. ibi addicātur. iure dominij, ⁊ extra ordinē. Et not. in hac. e l. q̄ etiam in bonis[e] vacantibus debet seruari ordo iuris. et istud est singulare. in hac. l. ⁊ facit ad hanc. l. §. de pac. l. si pacto quo penam. quam. l. glo. hic allega.

¶ De fundo dotali. Tit. xxiij.

¶ Lex prima.

Iestimata.

In tex. ibi est auf. Mo. q̄d fit alienatio propie sumpto vocabulo.

¶ Lex secunda.

Mariti.

Maritus non pronocat ad diuisionem fundi dotalis, sed pronocatur. h. d. Et est ratio q̄ res est in alienabilis.

¶ Diuortio facto, apud quem liberi morari vel educari debent. Titu. xxiiij.

¶ Authentica.

Si pater.

Pater potest petere quod pater alimentet filium. h. d. Tene menti.

¶ De naturalibus liberis, ⁊ matribus eorum, ⁊ ex quibus causis iusti efficiantur. Titu. xxv.

1 ¶ Concubina, si aliquid acquirat, de bonis amasij sui acquisiuisse presumitur.

2 Concubina pro eruenda veritate an possit torqueri, ⁊ q̄d de vxore.

3 Non dicor velle quod non possum, meo facto impeditus.

¶ Lex prima.

Senatores.

Nati ex cōcubinis vilissimis ⁊ patribus in dignitate positis: sunt spuriij, ⁊ incapaces: tā p viā vltime voluntatis, q̄ sci⁹, ⁊ q̄d eis auferf, q̄buidā personis applicaf: ab renitētib⁹, negligētib⁹, vel nō existib⁹, sicō locus aperit. Itē nec ipsis cōcubinis aliq̄d. pōt relinq̄, vel donari, vel ficto titulo vēdi, vel cedi. h. d. ¶ In tex. ibi, alienos. l. q̄ non pūt vti iure romano, testādo, ⁊ Zhēdo cū ipsis. Exponit hic. d. f Cy. q̄d est dicere: si qs fecerit tale, q̄d sit extra precationē[f] cōis, vide hic per